

Regelrådet är ett särskilt beslutsorgan inom Tillväxtverket vars ledamöter utses av regeringen. Regelrådet ansvarar för sina egna beslut. Regelrådets uppgifter är att granska och yttra sig över kvaliteten på konsekvensutredningar till författningsförslag som kan få effekter av betydelse för företag.

Energimarknadsinspektionen

Yttrande över förslag till nya föreskrifter om elleverantörers information till elanvändare

Regelrådets ställningstagande

Regelrådet finner att konsekvensutredningen uppfyller kraven i 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

Innehållet i förslaget

Remissen innehåller förslag som kompletterar ellagen (1997:857) och förordning (2023:242) om leverans av el och aggregeringstjänster avseende elleverantörers¹ skyldighet att lämna information till elanvändare gällande:

- fakturainformation,
- information till elanvändare på webben eller på annat sätt, och
- sammanfattning av avtalsvillkor.

Kraven i föreskrifterna avser elhandelsföretagens skyldighet att lämna information om bland annat: identifieringskod för leveranspunkten, anvisade avtal, jämförelseverktyg, elområde, kontaktuppgifter till oberoende användarrådgivning om tillgängliga energieffektiviseringsåtgärder, jämförelse med genomsnittlig elanvändare, faktisk och historisk elförbrukning, sammanfattning av avtalsvillkor, information om efterfrågefleksibilitet och gällande priser för elleverans.²

Föreskrifterna föreslås träda i kraft den 1 januari 2025.

¹ I konsekvensutredningen används begreppet elhandelsföretag synonymt till elleverantörer.

² Sida 2 i konsekvensutredningen; Det nämns också att förslaget syftar till att omhänderta åtgärdsförslag som Ei presenterade i april 2023 i rapporten *Konsumenter och efterfrågefleksibilitet – En nulägesbeskrivning och åtgärdsförslag för ökad flexibilitet*, Ei R2023:04.

Skälen för Regelrådets ställningstagande

Bakgrund och syfte med förslaget

I remissen anges att ellagen ändrades den 1 juni 2023³ då nya bestämmelser trädde i kraft och andra ändrades. Förändringarna uppges ha sin bakgrund i elmarknadsdirektivet⁴ och syftar till att stärka elanvändares skydd på elmarknaden.

Vidare anges att det genom elmarknadsdirektivet tillkommit en mängd nya informationskrav för elhandelsföretagen. Exempelvis har det införts krav på att elhandelsföretagens fakturor gällande leverans av el ska ha ett visst innehåll, att elhandelsföretagen ska tillhandahålla viss information på sina webbplatser eller på annat sätt och att elhandelsföretagen ska se till att elanvändarna får en sammanfattning av de viktigaste avtalsvillkoren.

Samtidigt som ellagen ändrades uppges även förordning (2023:242) om leverans av el och aggregeringstjänster trätt i kraft, vilken innehåller flera bemyndiganden⁵ för Ei att utfärda ytterligare föreskrifter.

Ei anger vidare att det är viktigt att elanvändare får den information de behöver för att förstå sitt avtal, sina fakturor och rättigheter så att elanvändare ska kunna bli starkare och tryggare samt känna ett ökat förtroende för elhandelsmarknaden. Vidare uppges att myndigheten anser att kundinformationen på elhandelsmarknaden kan bli bättre och att det är anledningen till remitterade föreskrift och allmänna råd, som kompletterar och förtydligar kraven på information till elanvändare. Genom tydliga föreskrifter uppges det även bli lättare för elhandelsföretagen att veta vilken information som elanvändare har rätt att få.

I remissen anges även att Konsumentverket under 2022 granskade elhandelsföretags prisinformation på webbplatser och fakturor och då kunde konstatera att av de 29 elhandelsföretag som granskades använde sig 16 av olika begrepp för att beskriva elpriset. Förutom skillnader i terminologin fanns också skillnader i vad som inkluderas i elpriset, exempelvis gällande diverse påslag och mervärdesskatt. Benämningar av priskomponenter anges heller inte enbart skilja sig mellan olika elhandelsföretag utan även inom ett elhandelsföretags fullständiga avtalsvillkor, avtalsinformationen på webbplatsen och fakturan.

Regelrådet gör följande beskrivning. Anledningen till att föreskrifterna föreslås framgår med tydlighet. Det gör också bakgrunden med förslaget samt de bemyndiganden föreskrifterna utgår ifrån.

Regelrådet finner redovisningen av förslagets bakgrund och syfte godtagbar.

³ Prop. 2022/23:59, bet. 2022/23NU9, rskr. 2022/23:170.

⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/944 av den 5 juni 2019 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om ändring av direktiv 2012/27/EU.

⁵ 11, 13, 15 och 20 §§.

Alternativa lösningar och effekter av om ingen reglering kommer till stånd

I konsekvensutredningen presenteras alternativa lösningar för samtliga av de olika kraven som föreslås i föreskrifterna. För- och nackdelar med alternativen presenteras kortfattat, varefter motiveringar till det valda alternativet genomgående skrivs ut.

Avseende kravet för information om identifieringskod för leveranspunkt (s. 13-14) anges att informationen är angelägen med anledning av att elanvändare behöver veta sin områdesidentitet och sin anläggningsidentitet, vilka tillsammans utgör en unik identitet för elanvändarens elanläggning, bland annat för att kunna byta elhandelsföretag.

Utan förtydligande anges Ei se en risk att bestämmelsen 9 § 5 p. förordningen om leverans av el och aggregeringstjänster tolkas olika, vilket uppges riskera att leda till otydlighet för elanvändarna och ett behov av tillsyns- och informationsinsatser. Det uppges också att Ei inte ser någon annan möjlig tolkning av paragrafen.

Avseende kravet för information om anvisat avtal anges att ett alternativ till att förtydliga vilken information som ska lämnas är att öka tillsynsinsatserna för att säkerställa att elanvändarna får rätt information. Ett annat alternativ som övervägts är att Ei i en kampanj informerar elanvändarna om vad det innebär att ett avtal är anvisat. Att nå inaktiva kunder som har ett anvisat avtal uppges dock vara en stor utmaning för myndigheten. Ei bedömer att den föreslagna bestämmelsen är mer effektiv och träffsäker då informationen blir tillgänglig för alla elanvändare som har ett anvisat avtal. Ei bedömer vidare att man genom tillsyn och informationskampanjer troligtvis inte skulle uppnå samma effekt.

Avseende kravet om information om jämförelseverktyget Elpriskollen⁶ på elanvändarnas faktorer anges att om detta inte regleras riskerar elanvändare att få information om jämförelseverktyg som inte är oberoende. Ei uppger att de inte sett något annat realistiskt alternativ till det föreslagna.

Avseende kravet att elanvändare ska få information om sitt elområde på fakturan anges att avsaknaden av sådant krav skulle leda till att elanvändare även fortsättningsvis själva behöver efterforska vilket elområde de tillhör. Detta uppges riskera att leda till en fortsatt förhöjd tidskostnad för elanvändare som ska jämföra sitt elpris mot spotmarknaden eller olika elhandelsföretags avtalserbjudanden. Gällande övervägda alternativa lösningar för det här kravet uppges att det utöver fakturan finns andra möjliga informationskanaler att använda. Att låta elhandelsföretagen själva avgöra var de informerar om elområde uppges skulle kunna öka elanvändarnas medvetenhet på det sätt som bedöms mest lämpligt och kostnadseffektivt. Det anges dock finnas ett pedagogiskt värde i att alla elhandelsföretag informerar elanvändarna på ett enhetligt sätt, så att elanvändarna vid prisjämförelser och avtalsbyten vet var de kan hitta informationen.

För att en elanvändare ska kunna jämföra sig med en jämförbar elanvändare uppges det även vara viktigt att elanvändaren förstår hur jämförelsen har beräknats. Detta motiverar enligt Ei kravet om information om en jämförbar elanvändare.

⁶ Elpriskollen är Sveriges enda oberoende jämförelsesajt för elavtal och drivs av Ei. På sajten jämförs de 12 vanligaste avtalstyperna för hushåll och företag, se <https://elpriskollen.se/>.

Slutligen uppges, avseende kravet för efterfrågeflexibilitet, bland annat att Ei övervägt att överlåta till elhandelsföretagen att utforma informationen om efterfrågeflexibilitet. Detta framhåller Ei hade medfört merarbete och kostnader för företagen. Om det inte regleras att elhandelsföretagen ska hänvisa till information om efterfrågeflexibilitet på Ei:s webbplats finns en risk att samhället går miste om den flexibilitetspotential som finns hos elanvändarna som hade kunnat bli mer flexibla i sin elanvändning om de hade fått informationen. Ett annat alternativ som nämns är att placera hänvisningen till information på andra ställen, exempelvis på elhandelsföretagens webbplatser. Detta alternativ uppges kunna minska risken för att fakturan får så mycket information att det blir svårt för elanvändarna att ta till sig allt. Problemet med detta alternativ anges dock vara att elanvändarna riskerar att inte nås av informationen då den försvinner i mängden av all annan information som finns på elhandelsföretagens webbplatser. Ett annat problem med det här alternativet anges vara att det förut-sätter att elanvändarna aktivt söker efter informationen. I stället valdes alternativet att föreslå att elhandelsföretag på en elanvändares faktura ska hänvisa till information om efterfrågeflexibilitet på Energimarknadsinspektionens webbplats.

Regelrådet gör följande bedömning. Informationen avseende vilka alternativa regleringar som övervägts samt vilka konsekvenserna blivit om reglering uteblivit framgår tydligt.

Regelrådet finner redovisningen av alternativa lösningar och effekter av om ingen reglering kommer till stånd godtagbar.

Förslagets överensstämmelse med EU-rätten

Ei gör bedömningar utifrån varje enskilt krav (se s. 14, 18, 23, 26f, 29f, 34, 40, 47, 52, 65, 71, 77, 81, 84). Konsekvensutredningen innefattar således 14 olika bedömningar avseende hur föreskrifterna överensstämmer med gällande EU-rätt. Bland annat uppges att Ei gör bedömningen att föreskriften endast förtydligar vilken information som ska lämnas och att föreskriften inte ställer högre krav på elhandelsföretagen än vad elmarknadsdirektivet kräver. Det anges vidare att elmarknadsdirektivets artikel 10.3 (h) stipulerar att konsumenter ska få information om sina rättigheter på fakturor eller på elhandelsföretagens webbplatser.

Avseende informationskravet om anvisat avtal uppges att det inte regleras i elmarknadsdirektivet. Ei gör därför bedömningen att den föreslagna regleringen går längre än vad bilaga 1 i direktivet kräver. Kraven i bilagan uppges dock vara minimikrav för fakturering och faktureringsinformation, vilket gör att det finns möjlighet att ställa fler krav på fakturans innehåll än de som anges i direktivet så länge de är proportionerliga. Vidare anges att kraven inte får strida mot syftet med direktivet. Ei gör bedömningen att så inte är fallet. Det uppges heller inte finnas några hinder i övrigt mot att reglera att elhandelsföretag ska lämna denna typ av information till elanvändare.

Sammantaget gör förslagsställaren bedömningen att en del av kraven går utöver de krav som ställs i elmarknadsdirektivet, detta gäller exempelvis kravet att slutkunderna ska få en sammansättning av de viktigaste avtalsvillkoren på ett synligt och kortfattat sätt. Ei motiverar detta genom hänvisning till att direktivet är ett minimikrav och att de krav som går längre är motiverade och inte onödigt betungande för elhandelsföretagen i förhållande till nyttan för kunderna.

Regelrådet gör följande bedömning. Genomgångarna av hur kraven överensstämmer med EU-rätten är tydliga och förslagsställaren motiverar de delar som går utöver elmarknadsdirektivets krav. Regelrådet finner därför redovisningen av förslagets överensstämmelse med EU-rätten godtagbar.

Särskild hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande och behov av speciella informationsinsatser

Föreskrifterna planeras träda i kraft den 1 januari 2025. Ei anger att skälet till tidpunkten för ikraftträdandet är att elhandelsföretagen ska ha möjlighet att anpassa sig till föreskrifterna och göra nödvändiga ändringar i sina interna processer och datasystem.

I konsekvensutredningen anges också att Ei alltid informerar på sin webbplats om nya föreskrifter och ändringar i föreskrifter samt uppmanar aktörer, intressenter och elanvändare att prenumerera på Ei:s nyheter via webbplatsen. Vid behov uppges myndigheten kunna gå ut med riktade informationsinsatser. Det anges att förslaget förväntas leda till vissa initiala kostnader för Ei i form av informationsinsatser i samband med implementeringen. En viss löpande kostnad anges också kunna uppkomma för tillsynsinsatser kopplade till bestämmelsen.

Regelrådet gör följande bedömning. Det hade bidragit till ökad tydlighet om Ei beskrivit hur sådana informationsinsatser planeras att genomföras, om de ska gå längre än de sedvanliga informationskanalerna som omnämns. Delaspekten är dock tillräckligt tydligt redovisad.

Regelrådet finner redovisningen av särskild hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande och behov av speciella informationsinsatser godtagbar.

Berörda företag utifrån antal, storlek och bransch

I konsekvensutredningen anges att handel och produktion av el är konkurrensutsatt sedan omregleringen av den svenska elmarknaden 1996 och att kunderna kan välja vilket elhandelsföretag de vill köpa sin el ifrån. 200 elproducenter och 150 elhandelsföretag finns enligt förslagsställarens redogörelse. Det anges också att det finns två flöden från producent till elanvändare: ett fysiskt och ett ekonomiskt. Det fysiska flödet (leveransen av el) anges gå från producenterna via elnätet och till elanvändaren. Det ekonomiska flödet anges gå från elanvändare till producenten via elhandelsföretaget och elbörsen (elnätsföretaget får också betalt för nätleveransen). Det uppges att inmatning och utmatning av el i varje ögonblick måste vara lika stora för att elsystemet ska vara i balans, varför *balansansvarige* också är en viktig aktör på elmarknaden.

Elnätsverksamhet uppges vara ett reglerat monopol där elanvändare är hänvisade till sitt lokala elnätsföretag. Monopolet regleras av Ei och avgifterna begränsas bland annat genom att Ei sätter en övre gräns (intäktsram, vilken gäller i fyra år).

På *grossistmarknaden* handlas el mellan producenter, elhandelsföretag och andra stora användare. Det uppges att Sveriges elmarknad är sammankopplad med Danmark, Finland, Litauen, Norge, Polen och Tyskland samt indirekt med i princip hela Europa. Grossistmarknaden uppges bestå av flera delmarknader beroende på de olika tidshorisonterna där elen handlas. Det anges också att Affärsverket svenska kraftnät tillsammans med de andra nordiska systemansvariga har inrättat *balansmarknaden* för att kunna säkerställa sitt behov av reglerresurser i realtid på ett kostnadseffektivt sätt.

Förslagsställaren beskriver också slutkundsmarknaden, med dess olika komponenter och funktionssätt.

Det uppges att det år 2020 fanns omkring 5,6 miljoner elanvändare. Omkring 4,7 miljoner var konsumenter och resterande ca 900 000 var företagskunder.

Elproducenter uppges förse elsystemet med kraft från sina produktionsanläggningar. Gruppen producenter uppges vara mycket skiftande och sträcka sig från några av Europas största energibolag till privatpersoner som äger småskaliga anläggningar.

Vidare uppges att det i dagsläget finns omkring 140 elhandelsföretag, vilka rapporterar in avtal och villkor till Ei via Elpriskollen. Omkring 100 av dessa uppges vara anvisade elhandelsföretag. Utöver dessa 140 elhandelsföretag uppges det finnas ett okänt antal elhandelsföretag som inte omfattas av inrapporteringsplikten. Bland annat gäller detta elhandelsföretag som enbart säljer el till företag med en årlig förbrukning som är 100 000 kWh eller högre.

Storleken på elhandelsföretagen anges variera, där de stora företagen har den allra största andelen av marknaden. De tre största företagen anges tillsammans ha cirka 2,4 miljoner kunder och de 30 största företagen ungefär 5 miljoner kunder, vilket motsvarar ca 90 % av marknaden⁷.

Konsekvensutredningen innefattar även andra aktörer som berörs av regleringen, exempelvis den kommunala rådgivningen, Affärsverket svenska kraftnät och Konsumenternas Energimarknadsbyrå.

Regelrådet gör följande bedömning. Redovisningen avseende vilka som påverkas av förslaget, utifrån bransch och antal, framgår med tydlighet. Storleken på de berörda företagen hade med fördel kunnat presenteras genom hänvisning till exempelvis omsättning och eller antal anställda, eftersom sådan information har bäring på hur stor den administrativa bördan av förslaget kan väntas bli relativt företagsstorlek. Detta hade troligtvis bidragit till ökat kvalitet på konsekvensutredningens, men den redovisning som finns bedöms ändå tillräcklig.

Regelrådet finner därmed redovisningen av vilka företag som berörs av reglering, såväl utifrån storlek, antal och bransch, godtagbar.

Påverkan på berörda företags kostnader, tidsåtgång och verksamhet

Avseende de ekonomiska konsekvenserna av förslaget anges att 150 elhandelsföretag påverkas av kravet om att information om identifieringskod för leveransen ska finnas på fakturan och att detta redan regleras i nu gällande förordning, varför förslaget endast innebär ett förtydligande. Förslagsställaren bedömer av den anledningen att förslaget endast medför potentiella marginella konsekvenser.

Att information om anvisade avtal ska finnas på fakturan förväntar Ei få positiva konsekvenser för elanvändare som har anvisade elavtal. Tack vare informationen kan elanvändare uppmärksamma att de har ett anvisat avtal vilket torde öka sannolikheten för att de ser sig om efter ett mer förmånligt avtal. Att fakturan ska innehålla information om innebörden av ett anvisat avtal uppges redan regleras i 9 § 7 p. förordningen om leverans av el och aggregeringstjänster, men att Ei:s förtydligande i föreliggande föreskrifter innebär att avtalet ska benämnas *anvisat avtal* och att elhandelsföretagen på ett tydligt sätt måste redogöra för hur det anvisade priset förhåller sig till det övriga avtalsutbudet. Hur mycket en elanvändare kan spara genom att byta från ett anvisat elhandelsföretag uppges variera beroende på vilket elnätsföretag elanvändaren tillhör. Vissa elnätsföretag anges anvisa elanvändarna till elhandelsföretag som erbjuder samma villkor på det anvisade avtalet som de avtal som

⁷ Konsekvensutredningen innehåller en figur (s. 10) som visar storleken sett till årlig omsättning.

erbjuds till alla andra kunder medan andra elnätsföretag anvisar till elhandelsföretag där det anvisade avtalet är dyrare än om kunden gjort ett aktivt val. Elhandelsföretagens påslag för anvisade avtal uppges under åren 2015 till 2021 varierat mellan i genomsnitt cirka 30 och 120 procent⁸. Antalet elanvändare som har ett anvisat avtal uppges sedan en tid tillbaka följa en sjunkande trend: från juli 2022 – juli 2023 har andelen elanvändare som har ett anvisat avtal sjunkit från 8,9 till 6,8 procent. Förslaget förväntas bidra till denna trend.

Bestämmelsen förväntas leda till vissa kostnader för de cirka 100 anvisade elhandelsföretagen som behöver anpassa sin information till kraven. Ei bedömer dock att dessa kostnader lär bli marginella. I den mån elanvändarna använder informationen för att byta elhandelsföretag minskar också företagets intäkter.

Att föra in information om Elpriskollen på fakturorna förväntas leda till kostnader för elhandelsföretagen. Kostnaderna förväntas bestå av att först skriva en kort informationstext som sedan infogas som en standardtext på alla fakturor till företag med en årsförbrukning under 100 000 kWh och till alla konsumenter. Det uppges också att kostnaden alternativt kan bestå av att uppdatera elhandelsföretagens webbplats med information om Elpriskollen som sedan hänvisas till på fakturorna. Eftersom krav på en hänvisning till jämförelseverktyg redan finns i 9 § 10 p. förordningen om leverans av el och aggregeringstjänster bedöms kostnaderna till följd av Ei:s föreskrifter bli marginella.

Den största delen av kostnaderna för elhandelsföretagen för att ta fram och presentera jämförelser följer av kravet i förordningen om leverans av el och aggregeringstjänster. Information om hur uppgifterna tagits fram och vilka källor som använts är sådant som behövs för att ta fram jämförelserna. De förväntade kostnaderna för elhandelsföretagen att efterleva Ei:s föreskrifter består av att infoga den informationen på sina webbplatser eller i sina applikationer. Dessa kostnader bedöms bli marginella.

Gällande kravet att tillse att informationen som lämnas blir användbar för elanvändarna föreslår Ei ytterligare föreskrifter om att informationen ska lämnas på ett lättillgängligt och tydligt sätt via webbplats eller applikation och att den ska lämnas i aktuell tid tillsammans med information om kostnaden för elleveransen. Det förväntas öka chansen att elanvändarna använder informationen för att se över sin förbrukning regelbundet och vidta kostnadsbesparande åtgärder så som att skaffa mer energieffektiva värmepumpar eller att använda el när den är billigare. Att få en lättillgänglig historik kring sin förbrukning med tillhörande kostnader förväntas också underlätta för elanvändare som vill utvärdera sitt elavtal över tid och jämföra med hur utfallet varit med en annan avtalsform eller ett annat elhandelsföretag, vilket i förlängningen kan leda till att de hittar mer fördelaktiga avtalserbjudanden.

Eftersom nätföretagens mätning och rapportering, och därmed elhandelsföretagens fakturering, fortfarande sker i normaltids (vintertid) året om uppges även en viss förvirring uppstå under sommarhalvåret för de elanvändare som använder de faktiska och historiska förbrukningsuppgifterna (som anges i sommartid) för att kontrollera förbrukningen på sin faktura eftersom det innebär en timmes förskjutning. Ei bedömer dock att nyttan av att hela året se rätt klockslag vid uppföljning av förbrukad el väger tyngst. Kostnaden för elhandelsföretagen att implementera bestämmelsen skulle kunna föras över som en kostnad till hela kundkollektivet. Om de uppskattade kostnaderna för företagen fördelas på de 5,6 miljoner

⁸ Anvisade elavtal - Utvärdering av 2017 års reglering och vägar framåt för en förbättrad elmarknad (Ei R2022:05), s. 7.

elanvändarna skulle kostnaden enligt Eis beräkningar bli i genomsnitt 13 – 28 kronor per elanvändare.

Ei:s tillägg till förordningen förväntas också leda till kostnader för elhandelsföretagen. I konsekvensutredningen uppges att Ei bett ett antal elhandelsföretag uppskatta de förväntade kostnaderna till följd av föreskriften. Dessa redogörs för nedan.

Bland annat anges att i och med att mätvärdena som elhandelsföretagen får från nätföretagen är i normaltid kommer det kräva investeringar i it-system för att se till att mätvärdena konverteras innan informationen presenteras för elanvändarna. Kostnaden för det har uppskattats till 80 000 – 250 000 kronor per företag.

Det förväntas även krävas systemuppdateringar för att kostnaden för elleveransen ska visas i anslutning till förbrukningsuppgifterna. Kostnaderna för det har uppskattats till 250 000 – 1,06 miljoner kronor per företag. Om kostnaderna antas vara representativa för hela marknaden innebär det en total kostnad på mellan 75 – 159 miljoner kronor. I praktiken anges det dock troligen röra sig om en överskattning av den totala kostnaden då en del elhandelsföretag bedömer att de redan uppfyller bestämmelsen samtidigt som flera elhandelsföretag även ingår i en koncern med andra elhandelsföretag vilket därmed begränsar den totala kostnaden genom gemensam it- och fakturautveckling.

Vissa kostnader förväntas också uppstå för elhandelsföretagens kundtjänst vid hantering av den förvirring som kan uppstå under sommarhalvåret för de elanvändare som använder de faktiska och historiska förbrukningsuppgifterna för att kontrollera förbrukningen på sin faktura då det blir en timmes förskjutning. Alternativet hade dock varit att i stället behöva hantera kundtjänstären från elanvändare som vill följa upp sin förbrukning under sommarhalvåret och där den aktuella användningstiden inte stämmer överens med den tid som anges i förbrukningsuppgifterna. Sammantaget bedömer Ei att konsekvenserna för elhandelsföretagens kundtjänst blir marginella.

Det uppges också att föreskriften förväntas leda till kostnader för elhandelsföretagen till följd av systemuppdateringar. Ei har bett ett antal företag uppskatta de förväntade kostnaderna för detta. De kostnader för elhandelsföretagen som förväntas uppstå till följd av Ei:s föreskrifter är dels att se till att en hänvisning till sammanfattningen finns på fakturor, dels att se till att sammanfattningen finns tillgänglig efter avtalsingående på elanvändarens Mina sidor eller i en applikation. Kostnaderna för detta har uppskattats till 200 000 – 1,5 miljoner kronor per företag. Det skulle innebära en total kostnad för hela marknaden på mellan 28 och 210 miljoner kronor. Det uppges dock att i och med att flera elhandelsföretag ingår i en koncern med andra elhandelsföretag förväntas den totala kostnaden begränsas genom gemensam it- och fakturautveckling.

Kostnader förväntas även uppstå för elhandelsföretagen när de ska se till att konsumenter med avtal där priset ändras flera gånger samma dag ska få uppgifter om elförbrukning, pris och kostnad för varje timme eller kvart. Även detta uppges kunna göras på antingen fakturan eller genom att konsumenten loggar in på Mina sidor. Eftersom de uppgifter som ska anges till stor del sammanfaller med vad som föreskrivs gällande uppgifter om faktisk och historisk elförbrukning förväntas de flesta elhandelsföretag redovisa dessa uppgifter på samma ställe.

Kostnaderna för att leva upp till bestämmelsen har uppskattats till mellan 160 000 – 950 000 kronor per företag, vilket för hela marknaden beräknas innebära en total kostnad på mellan 22,4 – 133 miljoner kronor. Likt de tidigare kostnadsuppskattningarna framhåller dock

förslagsställaren för att det även här troligtvis rör sig om en överskattning i praktiken då en uppsättning elhandelsföretag redan i dagsläget gör bedömningen att de lever upp till kravet samt att flera elhandelsföretag ingår i samma koncern.

Regelrådet gör följande bedömning. Förslagsställaren redogör för att förslaget bedöms medföra såväl administrativa kostnader som utvecklingskostnader av engångskaraktär. Regelrådet har inte kunnat utläsa att förslaget skulle medföra några betydande löpande administrativa kostnader. Redovisningen är sammantaget relativt tydligt men hade hjälpts av en sammanfattande redovisning av företagskollektivets summerade kostnader till följd av kraven i förslaget. Informationen som finns är emellertid tillräcklig.

Regelrådet finner redovisningen av förslagets effekter på administrativa och andra kostnader samt på de berörda företagens verksamhet godtagbar.

Påverkan på konkurrensförhållandena för berörda företag

Avseende kravet om anvisade avtal uppges att det leder till att anvisade elanvändare får tydligare information om innebörden av ett sådant avtal, vilket bedöms öka chansen att de ser sig om efter ett mer förmånligt elavtal. Detta förväntas leda till en mer jämlik konkurrens-situation mellan de anvisade elhandelsföretagen och de övriga elhandelsföretagen.

Att elanvändarna får information på fakturan om vilket elområde leveranspunkten tillhör bedöms leda till en något snabbare process för elanvändarnas jämförelser och byten av elavtal, vilket i sin tur förväntas leda till en viss ökning i konkurrens på elhandelsmarknaden.

Att Ei reglerar vad som ska ingå i en avtalssammanfattning innebär att elhandelsföretagens möjligheter att använda avtalssammanfattningen som ett konkurrensmedel begränsas. Att välja eller välja bort vissa avtalsvillkor i sammanfattningen för att få sitt avtalserbjudande att se mer attraktivt ut blir då inte möjligt, vilket innebär en mer jämlik konkurrenssituation.

Regelrådet gör följande bedömning. Utifrån informationen i konsekvensutredningen framgår att möjligheterna till jämlika konkurrensförhållanden mellan elhandelsföretag i Sverige borde gynnas av förslaget. Redovisningen i detta avseende är tydlig.

Regelrådet finner redovisningen förslagets påverkan på konkurrensförhållandena för berörda företag godtagbar.

Regleringens påverkan på företagen i andra avseenden

I konsekvensutredningen finns genomgående avsnitt, under bedömningarna av respektive krav, som redogör om påverkan på företagen i andra avseende varit aktuell. Det anges att någon sådan påverkan inte identifierats utöver de konsekvenser som redovisats i övrigt.

Regelrådet finner redovisningen förslagets påverkan på företagen i andra avseenden godtagbar.

Särskilda hänsyn till små företag vid reglernas utformning

På samma sätt som under övriga bedömningspunkter redovisar Ei här bedömningar utifrån varje krav. Bland annat anges att myndigheten menar att tydlig och begriplig information om konsekvenserna av att ha ett anvisat elavtal är grundläggande och viktig kundinformation som bör nå alla elanvändare som har ett anvisat avtal. Därför uppges det inte vara lämpligt att göra någon typ av undantag från bestämmelsen för små företag.

Gällande förslaget om uppgifter om faktiskt och historisk elförbrukning anges att uppdatering av it-system i regel är en betydande engångskostnad för företag vilken är relativt oberoende av företagets storlek. Kostnaden per kund bedöms därför bli högre ju mindre elhandelsföretaget är, vilket innebär en nackdel för de små elhandelsföretagen. Att elanvändare får användbar och tydlig återkoppling kring sin elanvändning och sina kostnader över tid uppges dock vara en viktig kundrättighet oavsett om elanvändaren är kund hos ett stort eller litet elhandelsföretag. Ei bedömer därför att det inte är aktuellt att göra några undantag från bestämmelsen för små företag.

Att avtalssammanfattningen efter ingånget avtal ska finnas tillgänglig på Mina sidor eller i en applikation uppges innebära it-investeringar. Något Ei framhåller förväntas bli mer krävande för de små elhandelsföretagen. Ei bedömer dock att en varaktigt lättillgänglig avtalssammanfattning är en viktig rättighet oavsett hur stort elhandelsföretag elanvändaren köper el av. Ei föreskriver därför inga undantag för små företag.

Vissa av de mindre elhandelsföretagen uppges kunna komma att påverkas proportionerligt hårdare av de kostnader som en reglering skulle medföra. Vid exempelvis rörlig avtalsform beräknas pris och totalkostnad i efterhand, det vill säga efter att elanvändningen skett, och Ei anser att det är högst rimligt att som konsument få preciserat i detalj vad man betalar för och vilken förbrukning man har haft. Detta gäller för samtliga avtalsformer men uppges bli särskilt viktigt när det totala priset bestäms i efterhand. Vidare anser Ei att detta bör gälla alla elhandelsföretag, även de mindre företagen eftersom alla konsumenter bör ha rätt att få tillgång till informationen. Denna ökade transparens anges ska gälla samtliga elhandelsföretag med anledning av att inga konsumenter ska exkluderas från informationen. Vid ett undantag skulle konsumenter kunna tolka avsaknaden av information om gällande priser hos små företag som en brist och välja företag som valt att ge information om gällande priser i stället. Ei föreslår därför inga undantag för små elhandelsföretag.

Regelrådet gör följande bedömning. Det är positivt att det genomgående motiveras varför inga undantag från kraven gjorts för små företag. Regelrådet anser att argumentet att små företag hade kunnat missgynnas av ett undantag från att ange prisinformation var välfunnet och att avsnittet är välavvägt och tydligt.

Regelrådet finner redovisningen av särskild hänsyn till små företag vid reglernas utformning godtagbar.

Sammantagen bedömning

Sammantaget bedömer Regelrådet att konsekvensutredningen är väl genomförd och att den innehåller den nödvändiga informationen för en godtagbar bedömning för samtliga del- aspekter. Konsekvensutredningens strukturering, där bedömning och motivering utförts för samtliga krav i föreskrifterna, innebär dock en del upprepning i och med att förslagsställarens bedömningar och tillika motiveringar har bäring på flera av kraven. Vid händelse att en läsare av konsekvensutredningen endast har intresse av enstaka krav i föreskriften hade denna detaljrikedom antagligen inte varit till nackdel men utifrån Regelrådets läsning, vilken tar hänsyn till hela förslaget, hade läsbarheten av konsekvensutredningen stärkts om bedömn- ingarna som rör respektive delaspekt (dvs, uppdelat per stycke i konsekvensutrednings- förordningen) samlats under samma avsnitt. Detta har dock inte påverkat Regelrådets bedömning.

Regelrådet finner att konsekvensutredningen uppfyller kraven i 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

Stöd till regelgivare i konsekvensutredningsarbetet finns i [Tillväxtverkets handledning för konsekvensutredning](#).

Regelrådet behandlade ärendet vid sammanträde den 21 februari 2024.

I beslutet deltog: Anna-Lena Bohm, ordförande, Helena Fond, Hans Peter Larsson, Lennart Renbjör och Lars Silver.

Ärendet föredrogs av: Stig-Dennis Nyström.

Anna-Lena Bohm
Ordförande

Stig-Dennis Nyström
Föredragande